

[Holger Eriksen.]

Tider, hvor disse Selskaber vil faa god Brug for de opsamlede Reserver. De Krak, der fulgte i Køl vandet efter forrige Krig, skulde helst undgaas denne Gang, men en Ophævelse af Loven vil fremme Spekulation og medføre en Risiko i den nævnte Retning.

Det vilde ogsaa have været bedre, om Prisloven og Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger var blevet gennemført i den Skikkelse, hvori de blev forelagt. Der er intet, der tyder paa, at man inden for en overskuelig Fremtid kan undvære disse Love. Paa den anden Side er de Ændringer, der er foretaget, ikke mere omfattende, end at de nævnte Love stadig kan anvendes.

Naar Udgifterne øges, maa Indtægterne sættes tilsvarende op. Desuden gør den kunstige Pengerigelighed det ønskeligt, at Budgettet overbalanceres. Derfor har det været nødvendigt at forlænge alle de gældende indirekte Skatter, og der er kommet nye til paa Varer af luksusbetonet Karakter. Jeg nævner Pelsskatten og den øgede Skat paa Sølv- og Guldvarer. Benzinafgiften er blevet øget som i mange andre Lande. Der er gennemført en 20 pCt.s Forhøjelse af den ekstraordinære Aktieselskabsskat, og den direkte Skat har faaet et Tillæg, men vel at mærke efter en progressiv Skala, der i langt højere Grad end den Skala, der anvendes ved Paaligning af den almindelige Statsskat, lægger Skatten der, hvor Skatteevnen er. Takket være et yderligere Fradrag paa 2 000 Kr. er det uendelig lidt, de smaa Indtægter kommer til at betale.

Her er ogsaa et af de Omraader, hvor Forskellen paa den Regering, vi har nu, og den tidligere Regering manifesterer sig. Den tidligere Finansminister havde udtrykkelig erklæret, at nu var det Slut med Forøgelsen af de direkte Skatter, nu var der kun de indirekte tilbage, som man derefter maatte regne med.

Der er noget, der heder „Brønderslev Bevægelsen“. Den vender sig voldsomt mod de Skatter, som Borgere med jævne Indtægter maa betale. Jeg advarer dog Skatteborgerforeningen og lignende Foreteelser mod at tage den til Indtægt. Denne Bevægelse vender sig nemlig ikke mod Skatterne som saadanne, men mod Fordelingen af Skattebyrden. Den finder, at Landbrugere og Forretningsdrivende bliver favoriseret paa den øvrige Befolknings Bekostning. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Forhold, men skal derimod pege paa, at vi trænger til en gennemgribende Reform af vor Skattelovgivning, hvilket jeg da ogsaa haaber, at Skatte-

kommissionens Betænkning vil give Anledning til.

Meget oplysende i saa Henseende er en Artikel, som Sekretariatschef Viggo Kampmann har skrevet i sidste Nummer af „Socialt Tidsskrift“, hvor han har foretaget en Sammenligning mellem Skattens Fordeling i Aaret 1938—39 og Aaret 1945—46. Han har delt Befolkningen op i den Del, der har under Gennemsnitsindtægten, og den Del, der har over Gennemsnittet. I det førstnævnte Aar faldt der 75 pCt. i den første Gruppe og 25 pCt. i den anden. I det sidste Aar var Tallene henholdsvis 72 og 28, hvilken Forskydning imidlertid ikke betyder noget. Derimod viste det sig, at den første Gruppe i begge Tilfælde raadede over 45 pCt. af Indtægten og den anden altsaa over 55 pCt. Her er slet ingen Forskydninger. Ser man derimod paa, hvor stor en Procentdel disse Grupper bærer af den samlede Statsskat, viser det sig, at den for den førstnævnte Gruppe var 5 pCt. i 1938—39, men 13 pCt. i det sidstnævnte Aar. Den Del af Skattebyrden, der falder paa denne Gruppe, er altsaa blevet mere end fordoblet, ja, næsten tredoblet, medens den Del af Byrden, der falder paa de velhavende, er blevet reduceret fra 95 til 87 pCt. Tager man den fælleskommunale Udligningsskat, viser det sig, at Procenttallene for de to Sammenligningsaar henholdsvis er 16 og 84 og 26 og 74, altsaa den samme Tendens til at vælte Byrderne over paa dem med de laveste Indtægter. Der er intet forbausende deri. Naar Prisniveauet stiger, uden at den progressive Skala samtidig løftes, maa den Slags indtræffe. Derfor er det ogsaa nødvendigt med en Reform her.

I den samme Artikel er der foretaget en Sammenligning over Skattens Størrelse for den enkelte Borger i Sverige, England og Danmark. Den viser, at for Sverige er Skatten for en Forsørger med 2 Børn og en Indtægt paa 5 000 Kr. ÷ 6,8 pCt., hvilket altsaa vil sige, at der ydes Tilskud i Stedet for, at der betales Skat. I England er den ÷ 5 pCt., men i Danmark 2,1 pCt., hvis man kun tager Statsskatten og Udligningsskatten, men derimod 6,4 pCt., hvis man tager den kommunale Skat i København med. Paa Indtægter paa 8 000 Kr. er Procenten i Sverige 0,3, i England ÷ 1,5, men i Danmark henholdsvis 5,4 og 11,1. Tager man saa en Indtægt paa 500 000 Kr., er Skatteprocenten i Sverige 55,6, i England 82,7, men i Danmark kun henholdsvis 29,8 og 41,7. Jeg er ikke blind for, at der kan være Forskelle i Sammenligningslandenes Struktur